

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘIE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 4 flor.

Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile găsite pe ne așteptat — Manuscrisele nu se retrămît.

Nr. 235

Duminică, 25 Octomvre (6 Noemvre).

1887.

Din cauza S-tei sârbători de Luni diarul nu va apăro până Marți sêra.

Brașovù, 24 Octomvre 1887.

Diarul lui Rieger „Hlas Naroda“ din Praga publică unu interesantù articulu privitorù la Ungaria, alù cărui cuprinsù s'a telegrafatù foilorù din Pesta.

Deși cuprinsulu articolului telegrafiatù este fôrte pe scurtù estrasù, totuși este de ajunsù, ca s'ntelagemù pe deplinù pãrerile ce le desvôltã fôia cehicã.

„Hlas Naroda“ declarã înainte de tôte, cã acceptã starea actualã de putere a Ungariei ca unu simplu faptù; dér dice, cã în fața Ungariei trebuie sê se punã o putere totù de aceeași valóre.

Ungaria, dice fôia cehã, 'și-a luatù puterea de o parte din asuprirea minoritãților și a Nemaghiarilorù, de altã parte din exploatarea tuturorù mijlócelorù financiare, ceea ce negreșitù nu se pôte considera ca unu bunù semnù pentru viitorù.

Acéstã însê, adauge „Hlas Naroda“, nu înpedecã ca jumetatea osticã a monarhiei sê aibã o putere de rezistență neobiçnuitù de mare, și fața cu posibilitatea, cã acéstã putere ar putê sê debordeze peste marginile dreptului esistentù, partea austriacã a monarhiei nu pôte sê stea într'o stare de slãbiciune.

De aceea, încheiã fôia cehicã, Austria trebuie sê și asigure o strînsã și forte unire prin adevêrata mulțãmire a naționalitãților. Numai decã se va rãdima pe acéstã mulțãmire guvernulu austriacù va fi în stare sê ținã peptù cu amenință tóreã preponderanță a Ungariei.

Înainte de tôte bate la ochi, cã organulu lui Rieger pune fața în fața cele douê părți ale monarhiei ca sê motiveze cu acéstã necesitatea de a se mulțãmi popórele din Austria, ca sê pôtã forma o falangã puternicã contra preponderanței unguresci.

Acéstã ne face sê presupunemù, cã bărbații de statù de dincolo de Laita se gândescù serios la restabilirea echilibrului de putere alù monarhiei, sdruncinatã prin forma de statù dualisticã, și cã ei considerã acéstã restabilire ca unu interesù de viêtã alù monarhiei.

Presupunându cã le va succede a face acéstã, asigurându Austriei unirea între popórele ei, se nãscé întrebarea, cã ce urmãri va avê întãrirea Austriei?

De sigurù cã rele nu, celù puținù pentru minoritãțile și popórele asuprite din Transilvania, Bãnatù și Ungaria, nu. Din contrã trebuie sê sperãmù, cã o întãrire a părții austriace pe temeiulu egalei îndreptãri a naționalitãților va aduce cu sine o strãmutare a preponderanței politice în monarhiã, cars numai urmãri sãnãtose va putê avê și pentru stãrile nenorocite dela noi.

În ori-ce casù resultã din enunțiațiunea fôei cehice, cã ceea ce se petrece ađi în cercurile parlamentare și guvernamentale din Austria este mai multù decãtù o luptã de partide, este chiar o cestiune de putere și de existență pentru monarhiã.

Cehii și alianța cu Germania.

Sub titlul „Alianța austriacã cu Germania“ a apãrutù o broșurã în limba cehã, care combate cu violență alianța austro-germanã.

Cu privire la alianța cu Prusia în anulù 1864 contra Danemarcei, pentru care Austria a fostù rêsplãtitã cu perderea dela Kônigrãz, autorulu declarã alianța cu Germania, în casù când ea ar avê sê promoveze interesele statului, ca unu rêu necesarù. Mai înteu se nãscé întrebarea: alianța își pôte ajunge ținta ei, care e susținerea pãcii și apêrarea intereselor Austro-Ungariei? Negãndù acéstã întrebare, autorulu dice cã Austria are în Orientù interese comerciale, dér nicidecum politice. Acestea din urmã le-au descoperitù mai înteu Bismarck și Andrassy; celù dinteu pentru ca sê arunce mêrulù de cêrtã între Rusia și Germania, celù din urmã îngrijatù de existența Maghiarilorù și de frica Slavilorù, carì sê fiã îpedecãți a forma unù statù sudslavù mai puternicù și dominațiunea turcescã sê nu fiã înlocuitã prin cea slavã, ci prin cea maghiarã (!!!) Numai prin influința Maghiarilorù a inauguratù Austria o politicã orientãlã periculosã în stilù mare.

Însê în urma raporturilor etnografice la Balcani și compozițiunei lorù interne, Austria nu e în stare a sê stabili pentru duratã în Orientù. Dêr chiar decã Austria ar avê în Orientù interese politice, alianța cu Germania n'ar putê contribui la apêrarea lorù, fiindù cã Germania

în casù seriosù ar trebui sê aștepte ea însași unù rêsboiu cu Francia.

Și a douã țintã a alianței, susținerea pãcii, o considerã autorulu de o simplã frasã. Germania dovedesce prin fapte, cã nu vrê pucea; cãutarea de aliați, septenatulu: suntù provocãri pentru Francia și Rusia; procederea Germaniei în Alsația-Lotaringea și în Posen, subminarea nihilisticã, uneltitã de Germania, a creditului statului rusù facù parte din mijlócele revoluțiunei și anarchiei, êr nu din ale pãcii. Chiar și despre iubirea de pace a Austriei trebuie sê se'ndoiascã omulù, îndatã ce încheiã alianță cu unù statù, pe care-lu amenință din tôte părțile rêsboiulu. Prin aãturarea Italiei la alianță a dispãrutù deja cu totulù caracterulu pacnicù alù alianței. Acéstã alianță triplã însemnãzã pentru Europa o dictaturã de nesuferitù, care e adevêratulu pericolù de rêsboiu.

Nu Rusia, ci Germania este celù mai mare inamicù alù Austriei, cu care monarhia nòstrã va trebui sê pórte odatã rêsboiu pentru țerile sale germane. Se susține cã Rusia, dupã ce ar învinge pe Germania, ar nãvãli asupra Austriei; dér decã Rusia ar avê o astfelù de intențiune, atuncì n'ar avê decãtù numai sê renoiascã alianța cu Germania. Bismarck nu de multù voia sê sacrifice pentru acestù prețù nu numai pe Austria, ci și Balcanii. În astfelù de împrejurãri, alianța cu Germania înfãțișezã pentru orice patriotù austriacù rónã vivisectionãrei, la care sêrmana victimã linge mâna care înfige cuțitulù în ea. Majoritatea popórelorù austriace încã este contra alianței, dér cu cea mai mare hotãrire Cehii, fiindù cã lorù niciodatã nu li-a fostù Germania așa de periculosã ca sub conducerea Prusiei; cãci ei sciù, cã o nouã victoriã a Germaniei asupra Austriei ar putê o plãti cu existența lorù.

Nu-i vorbã, nici Austria nu tractezã cu bunãvoință pe Cehi, dér de Germanii austriaci n'au sê se témã Cehii; celù mai mare pericolù îi amenință numai din Germania unitã. De aci simpatiile lorù pentru Ruși și Francesi, dela cari ei își așteptã indirectù mântuirea lorù prin ingenunchiarea Germaniei. Nu panslavismulu, ci pangermanismulu amenință pe Austria.

Broșura acéstã în 4000 esemplare a fostù confiscatã, la însãrcinare mai înaltã, chiar și sutele de esemplare, care erau destinate a sê trimite guvernului franceșù, au cãdutù în mânilorù autoritãții. La editorulu s'a fãcutù perchisițiune domiciliarã. De asemenea tipografia din Kuttenberg a fostù revisuitã de gendarmeriã.

(1) FOILETONU.

LOGOFETULU MATEI

NOVELA.

Intr'una din zile în lunile de vêrã, când cãldurile cuprindù pãmêntulu și îlù crapã de ai putea da cu piciorulu prin crãpãturã, când cei dela orașù nu sciù ce sê mai întrebuinteze pentru a se rãcori, se afla coconulu Nae pe prispã casei și se cugeta la trebile sale de totù solutù.

Nu era pe deplinù îmbrãcatù, ci mai multù îmbrãcatù pentru prispã, ca sê 'și pôtã face plimbarea obișnuitã și sê capete gustù pentru a ceti cele trei diare ce le primea. Nici cã 'și putea închipui sê se apuce de cetitù pãnã a nu 'și face plimbarea; o deprindere cam curiosã.

Pe când boerulu, adecã coconulu Nae, fãcea drumulu sêu în josù și'n susù pe prispã, pe la spatele caselorù sale boeresci intrã în curte și de acolo o luã cãtrã grajdù unù bãietãndru așa ca de 14 ani. Bãiatulu, cum zãresce pe boerulu, se opresce în locù pentru o clipã și nesciindù ce sê facã, sê vorbescã sêu sê nu vorbescã cu boerulu, se frãmêntã cu mintea o bucatã de vreme și în cele din urmã se hotãrì sê mêrgã în trãba lui fãrã sê dicã o vorbã. „Întempe-se, ce se va întempla“, își gândi bãiatulu.

Coconulu Nae se putea sê tacã? Dòmne feresce, nu, pentru cã elù zãrise pe acestù bãietãndru și acestù bãiatù era una din slugile sale cele mai mici, celù mai

prospëtù intratù în slujbã la boerù, și astfelù voia sê 'i arate cã elù vede tôte și cã nimicù nu se pôte ascunde ca sê nu ajungã în scirea lui. Unù felùde idee pe care o ținea de fôrte bunã pentru a 'și mãri vađa și pentru de a bãga fricã în slugile sale.

Astfelù, cum se plimba coconulu Nae cam repede, se opresce deodatã în locù, își îndreptã privirile cu totulù în altã parte și strigã cãtù flù ia gura: „la otacù!“ și cãtù ai da în palme, bãiatulu nostru luã drumulu totù pe cãrarea pe unde venise, și plecã tocmai acolo unde 'lù ducea porunca boerescã.

„Asta'i disciplinã“ își dise boerulu, „precum în familiã, așa și la moșiã și tocmai așa și la statù“, și mângãiatù cã 'i s'a jimplinitù fôrte repede porunca începù a se plimba mai departe, nu însê iute ca pãnã acum, ci domolù, bagsemã ca sê se pôtã cugeta cu totù dinadinsulu la graba cu care s'a îndeplinitù porunca sa.

Boerulu se plimba, êr bãiatulu s'a dusù.

Pe boerulu îlù lasù sê se plimbe, sê 'și facã poftã de cetitù, êr cu voiu pleca cu descrierea tocmai la otacù, tocmai acolo unde se dusesse pretinulu de adineaorea.

Intr'o depãrtare de vre-o jumãtate de orã dela curtea boerescã se fãcuse în anulù acesta otaculu pentru muncitorii dela mașina de treeratù. O cotunã în pãmêntù de vr'unù cotù de adencã, la o margine a pãretelui cotunei nise gãuri pentru focù, cari rêsbescù totù deasupra pãmêntului, unde se punù cãldãrile pentru mãmãligã și pentru legumã, alãturea unù bordeiașù alù bucãtarului, plinù cu ardei, cu patlagele vinete, cu cas-

traveți, cu pastramã de ôie, cu pesce sãratù, cu ștêndurì de fasole și cu putinele de brãndã saramurã, unù bordeiașù unde se afla provisiune pentru aprópe 60 de muncitorii.

Bucãtarulu badea George totù necãjitù și totù ostentitù.

„Cum se pôte“, dicea elù câte-odatã, cã eu nici Dumineca nu am odihnã, cum se pôte cã toți muncitorii își petrecù, êr eu robotescù pãnã mestecù cincì, șese mãmãligi și pãnã facù ferturã pentru atãția flãmêndi și gurì sparte? Nu este pecatù de Dumneđu sê lucrezã și Dumineca?“ se întreba George și totù elù rêspondeã, „cã ce bagã omulù în gurã nu e pecatù, prin urmare — trãgea elù conclusiunea — cã nici a face de mãncare nu e pecatù“.

„Nu este pecatù...“, e adevêratù, dér nici lucru ușorù nu este“, își gândea George, și avea dreptate, cãci muncitorulu mãnãncã sãnetosù, și mãncarea pentru ei costã, dupê socotêla lui George, mai multã ostentelã pe bucãtarù, decãtù parale pe boerulu.

„De n'ar mai mãnca omulù, ar fi multù mai bine!“ dicea elù uneori în necazulu sêu, și apoi necazulu este lucru mare, și George era necãjitù, cãci n'avea rãgazù nici mearù sê se premenescã. Era osînditù de Dumneđu sê se uite la muncitorii cum își petrecù și elù sê mestece cu douê mãmãligare pãnã sê cadã de ostentitù. Din tótã acéstã muncã nu se alegea decãtù cu singura plãcere, ce o avea elù când trãntea mãmãliga pe scãndurã. „E ca luna de pe cerù“, grãia atuncì George și se uita cu bucuriã la mãmãliga ce aburea.

Colici „patriotice.“

În adunarea comitatensă a comitatului Hunedóra, ținută la 30 Octomvre a. c., avocatul Imets Ignatz a adresat vicespanului comitatensă unele interpelări, cari nu numai au provocat o deosebită surprindere, dar au trebuit să escite risul chiar și al confraților săi „patrioți.“

Prin prima interpelație, avocatul Imets întrebă, dacă are vicespanul cunoștință despre aceea, că Ioan Simionaș, președintele scaunului orfanal al comitatului, a luat parte la conferința Românilor din Sibiu, și ca funcționar al comitatului joacă rol politic? Are cunoștință despre procederea președintelui Simionaș în cesiunea eredității lui Parsch Jozsef, prin care procedea orfanii au suferit pagube simțitoare?

La prima parte a interpelației, vicespanul Barcsai a răspuns, că va relaționa în ședința următoare. La a doua parte a interpelației, vicespanul a răspuns că a ordonat deja cercetare disciplinară și despre rezultatul aceleia va raporta.

După acestea Simionaș se ridică și cere cuvântul. Procurorul regesc și președintele de tribunal Solyom-Fekete protestează, nu vreau să-l asculte. În sală se face șgomot mare. Românii cer cu insistență să i se dea cuvântul lui Simionaș. Membrii maghiari din comitet se opun.

În fine, după o hărțuială îndelungată, majoritatea decide să i se dea lui Simionaș cuvântul.

„Simionaș“ — i se scrie lui „Ellenzék“ — „a răspuns la amândouă acușele, ce îi s'au făcut, prin erumperi pasionate.“ În privința jucării rolului său politic, a lăsat ca cercetarea să constate, dacă a avut ori nu dreptul de a lua parte la conferința din Sibiu; totuși astfel a lăsat ca și în cauza de ereditate a lui Parsch să se constate prin cercetare, dacă a comis ilegalități ori nu. Se lasă în sarcina vicespanului ordonarea unei cercetări și raportarea despre succesul aceleia.

Altă interpelație: Totuși Imets întrebă, dacă are vicespanul cunoștință despre aceea, că în Deva se află o casină românească, care este lipsită de statute? și dacă are cunoștință, când va desființa acea casină?

La această interpelație, vicespanul răspunde în modul următor: Am cunoștință despre aceea, că în Deva există o casină românească; știu însă și aceea, că acea casină a avut și are statute întărite; prin urmare nu o voi desființa.

Mare ilaritate în sală. Imets nu ia spre cunoștință răspunsul. Adunarea însă ia răspunsul spre cunoștință.

„Omenii imparțiali“ — scrie raportorul lui „Kolozsvar“ — „au compătimit din inimă ultimul rol al d-lui Imets.“

SCRILE ȚILEI.

„Kolozsvar“ nu se poate mira de ajuns pentru ce națiunea ungurească persistă încă și acum în ideea că dările sunt împovăratore și că esecutorii de dare sunt cel mai mare scandal, ce se poate comite din partea statului. Alta era — dice „Kolozsvar“ — înainte de asta cu câțiva ani, când dările se plăteau la străini, cari umbrau ca chiar prin aceste dări să nimicească națiunea un-

gurească. Astăzi lucrurile s'au schimbat, astăzi nu mai e nepatriotismul a plăti dările, pentru că ce dăm se în trebuințăm pentru consolidarea puterii și existenței naționale ungurești. — Românii se nu uite vorbele foiei ungurești!

„Neue Freie Presse“ nu crede în reluarea apropiată a negocierilor comerciale cu România, care n'a răspuns încă ultimelor propuneri ale Austro-Ungariei. De altmintearea chiar dacă s'ar face această reluare, ea n'ar permite încheierea tratatului, care s'a făcut dificilă din cauza împrejurărilor parlamentare în Austria și în România.

Ună orecare d. Mayer-Eichenrode și Beck cutrieră orașele noastre, ca să adune bani pentru foia lor ce se publică în trei limbi „Ipar és Kereskedelmi Közlöny“ și ca să câștige membri pentru „Societatea de import, export și patentă“, întemeiată, cum zice de ei, cu o contribuție anuală, după împrejurări, de 10—100 fl. „Sieb. Deutsch. Tgblt“ spune că totul e o înșelătorie și avertisează cercurile comerciale și industriale. Foia ungurească din Pesta „Ipar ügyek“ (Nr. 22 dela 20 Octomvre a. c.) aduce amărunt despre această înșelătorie, dând societății și foiei mai sus amintite titlul de „Societate și foia-revolver.“

Pentru viitorul asentare ministrul honveților a și ordonat a se face lucrările pregătitoare. Se vor prezenta clasele de etate ale anilor 1868, 1867 și 1866, cercurile de întregire 2, 5, 6, 12, 23, 26, 31, 33, 34, 37, 38, 39, 43, 44, 46, 48, 51, 60, 61, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 71, 76, 82, 83, 85 și 101, mai departe în Croația-Slavonia cercurile de întregire 16, 53, 70, 78, 79 și 96 sunt desemnate ca cercuri în care se va prezenta și clasa a patra de etate.

Deoarece spațiile casarmelor de aci nu ajung pentru soldați, oficiul economic orașenesc s'a vădit silit a învartira soldați din regim. 2 de infant. în mai multe case private din Brașovu-vechiu.

În urma desvoltării luate de infanteria română, guvernul român a cugetat să dea o desvoltare identică și cavaleriei și artileriei noastre, scrie „Unirea“. Astfel pe lângă cele 8 escadrone de călărași permanenți, ce s'au înființat, artileria de diviziă și de corpuri de armată s'a mai mărit cu 8 baterii de artilerie, cari s'au înființat pe ziua de 1 Octomvre. Afară de acesta dela 1 Decemvre viitor se vor mai înființa 4 companii de geniu. De altă parte „Națiunea“ spune că este lucru definitiv hotărât, după cercurile militare, că diviziunea activă din Dobrogea va fi transformată dela 1 Aprile în ală 5-lea corp de armată.

Cetim în „Răsboiul“ din Bucuresci: „Un furt de 8000 lei și mai multe obiecte s'a comis zilele trecute la d. Tache Ionescu din strada Principatele-Unite No. 21. Cassa de fier, în care fusese banii, s'a găsit închisă și cheia la locul unde o pusese proprietarul. D. Ionescu are bănuel asupra unui nepot al său, anume G. Dănescu, care se află dispărut de mai mult timp și se crede că se află la Brașov. Poliția îl urmărește. Cu privire la acest furt, poliția a arestat pe ună ore-

care Alecu Ionescu, care se bănuște a fi servit ca complice“.

Un episod curios s'a săvârșit zilele acestea în comuna Gilău de lângă Clușiu. Un evreu s'erac a vrut să-și mărite fata; s'a hotărât ziua nuntii, s'au făcut pregătiri mari, mâncări scumpe s'au gătit și mulțime de oșpeți s'au adunat. Mirele însă nu era ca'n palmă. Oșpeții l'au așteptat, cât l'au așteptat, în fine vădend că nu mai vine, s'au pus la mäsă, au mâncat mâncările, au beut vinul și s'au depărtat la ale lor. — Dăr biata mireșă cu ce inimă va fi mâncat vădend-se veduvă fără să fi călcat măcar pragul sinagogei!

Resultatul culesului viilor în Vurmloc e puțin multămitor în privința cantității, er după calitate e mai bun ca în alți ani. Mustul are 12—14 grade.

Se vorbește, că ministrul de răsboi bulgar a cerut guvernului român să i permită a trimite în România un oficer de stat major al armatei bulgare, pentru ca să studieze organizarea armatei române, care apoi să se introducă la armata bulgară.

Atragem atențiunea cetitorilor asupra noiei originale române „Logofetul Mateiu“, a cărei publicare o începem în foiletonul din numărul de ađi.

Brașov, 4 Noemvre st. n. 1887.

În urma răspunsului nostru, dat la atacurile și calumniările „Tribunei“ în nr. 231 dela 21 Octomvre (2 Noemvre) al foiei noastre, primim dela domni Ioan de Preda și Pompiliu Pipoșiu următoarea scrisore:

Stimabile domnule Redactor, Cu privire la afacerea Brote-Cimponeriu d-ta ne provocă în numărul 231 al d-lui d-tale, ca să-ți dovedim, dacă este adevărat, că d-ta ai refuzat publicarea actelor publicate în numărul 234 al „Tribunei“ sub titlul: „O afacere de onore“.

Dovada pretinsă de d-ta e cuprinsă în însăși critica din numărul 231 al „Gazetei“, unde d-ta se apoi redacțiunea „Gazetei“ recunoscă, că nu ați publicat declarația d-lui Cimponeriu, trimisă de noi, ci ați pretins, ca d-lui Cimponeriu însuși să se adreseze la „Gazetă“ pentru publicarea ei.

Lăsăm la buna chibșuelă a onor. publică să judece, dacă ai procesul d-ta corect ori nu, urmând astfel o afacere de onore.

Er d-ta ai denegat mai categoric și absolut publicarea comitivei, pe lângă care noi, ca omenii de încredere ai uneia dintre părțile interesate în afacere, eram dator să-ți trimite spre publicare și declarația primită a nime spre acest scop. Drept dovadă spre acesta șervește epistola d-tale din 11/23 Octomvre a. c., pe care noi în interesul d-tale am creșut de bine a nu o publica în șirul actelor apărute în N-rul 234 al „Tribunei“. Dăr dacă d-ta afli de bine a stării pentru publicarea acestei epistole, ba ne faci chiar imputări, că nu o-am publicat, — spre satisfacerea d-tale am pre-dat și această epistolă redacțiunei „Tribunei“ spre publicare.

În fine observăm că d-ta, după părerea noastră, nu mai erai în drept de a publica declarațiunea d-lui Cimponeriu, după ce acesta a fost apărut deja în „Tribuna“. Pentru-că d-ta ai fost primită această declarațiune dela noi spre publicare și astfel trebuia ori să o publici în urma recercării noastre, ori să nu o publici de loc.

Cum începea însă la alta, se năcăjea erăși și totuși într'ună năcăzu și în înjurături o ducea totă draga de țiu-țiu; înjura când pe muncitori, când pe boerul, când pe vr'unul care i venea în minte că i alegător în mâncare.

Îl întreba din întemplantă vr'unul său altul, dacă-i gata mâncarea, le arunca câte-o privire scânteițore, care însă departe de a avă efect, făcea pe toți cei de față să ridă. Și muncitorii de aceștia, cari se lă întrebe, erau mulți, erău toți și bietul bucătar înjura, înjura mereu până în cele din urmă bufnea și el de risu, căci altfel n'o mai scotea la cale; acesta era cea mai bună apucătură, cu tôte că la George numai apucătură nu o pot nuni, căci de avea el apucătură de acestea, nu se încurca cu bucătaria ca să muncască șapte zile în șeptemână, cum se tânguia el adeseori.

„Am să-i spun boerului, că mie să-mi numere șeptemâna de șapte zile și apoi să vedă cu dacă n'o va numera!“ dicea el câte odată; cu tôte acestea, când da ochi cu boerul, tăcea tăcerea pescelui și șeptemâna totuși în șese zile rămânea.

După multe de tôte, odată totuși i-a spus boerului. Mai înteu ceva cu șfială, er după aceea de totuși hotărât i-a țis, ca lui să i numere șeptemâna de șapte zile. Boerul nici una nici alta, i-a strigat cătu ce a putut:

— La moșia mea, socialisti...! auđi blăștematul...! am să-i trag o bătae să o pomenescă! Auđi colo idei

socialiste ca în jurnale! Tu ceteci jurnale?... Tu esci socialistu?“ se adresă la el încruntându-se.

— Ba nu, boerule, sunt George dela otac... am țis și eu o vorbă prășă, dăr boerul să facă cum va șci mai bine.“ Atăta a țis, s'a strecurat încetinelu și de atunci n'a mai vorbitu nimica cu boerul.

Am fost spus că băiatul cel de curend întrat în șlșbă s'a fostu dus la otac. Când a ajuns acolo, toți muncitorii erau la masă, căci era pe la optu dimineța și pe la optu se face înteuil conac în ț de lucru, er ađi era Duminecă, și deși nu se lucră, ția totuși în 3 conace și în 3 mâncări se împarte.

Băiatul s'a dus la masa logofetilor și se uita la muncitori.

E și frumos și interesant să fii la un otac pe vremea conacului.

Pe o scândură lungă, întinsă pe pământ, pune bucătarul George strachini cu mâncare, linguri de lemn și fãli de mămăligă. Pe de amendouă laturile muncitorii își facu cruce, iau câte o bucată de mămăligă și încep a mânca.

Dăr nici nu se satură cum se cade și totuși insulu se întrece a spune vr'o glumă seu a istorisi vr'o întemplantă.

Otacul dela mașină era mare și muncitorii de prin diferite locuri, și pe câtu erau de diferite locurile, pe atătu erau de diferite și vorbele ce le întrebunțau și glumele ce le spuneau.

Ici stau cu căciușele lor în cap Oltenii vici, dincolo stau Mocanii nățângi, alătura nisce Sechel în-

ținend la pastramă și tocmai în fundu la cõda mesei țiganii, cei alegători în bucate, fiecare cu câte un băiatu, doi, cari nu mănăcă nimic după șocotela țigănescă, deși în realitate stringu și șventă totuși ce le cade în mână și totuși se vaită că moru de fõme.

— Șciți ce a pățit Vasilache? — strigă unul dela mijlocul scândurei, și toți ceilalți se uitau la el cu o poftă nespășă, căci șciiau ei că gura i este de aur și că spune multe și de totuși șagălnice întemplantă. Toți se uitau la el până și logofetii, cu deosebire însă băiatul cel ce venise dela curtea boerescă asculta cu gura căscată.

— Ce a pățit? — întrebă mai mulți deodată.

— Ce să pățescă? — încep șosnașul povestitoru. — Vasilache era băiatu ca de 24 de ani, cam motoflete din fire și șiretu ca musca când vrea să năcăjescă pe măgarul, și astfel tatăl seu l'a ținut destul de șiretu ca să-l însore, și veđi Dõmne, în ția de ađi trebuie să fii șiretu omul care se însoră, căci altmintearea este mai multu veduvu decâtu cu nevastă. Într'o ț de l'a dusu la o fată și după o „bună dimineța“, Vasilache împinsu de tatăl seu s'a aședat pe o ladă și ședea acolo, șaracul, și cu mâinile totuși freca lada, atătu fii era de rușine să vorbească. Răspundea și el bietul câte o vorbă din când în când, dăr de uitat totuși în pământ se uita, căci fata, bat-o ciorele, era cu naiba. Într'unu tãrđiu, pe când șocrii vorbeau la ureche, se auđi un șgomotu neobișnuit, întocmai ca cum ar rõde la lemnu un șorec. Toți se uitau în tôte părți afără de Vasilache, care era îngrijat de

Te rugăm să dai loc acestor lămuriri în proximitate numărului alți d-tale, spre salvarea onoarei noastre, atacate în critica din N-rul 231 al acestui ziar.

Pre lângă care am rămas

Sibiu, 2/XI 1887 n.

cu stima cuvenită
Ioan de Preda.
Pompiliu Pipoșiu.

Nu scim pe ce se întemeiază domni de mai sus când susțin, că „în interesul Redactorului foiei noastre au crezut de bine a nu publica scrisoarea, ce le-a adresat-o acesta“. Ne luăm voiă însă a-i întreba: după ce înșiși pretind că au ținut seamă de noi, ore nu cumva au crezut de bine a ține totodată așa de multă cont de interesul părții ce au reprezentat-o în această afacere, încât au făcut cu totul iluzoriă bunăvoința, ce au voit să o arate față cu noi?

Faptul este, și domni de mai sus nu negă, că în „Tribuna“ s'a susținut categoric, că noi am refuzat publicarea declarației d-lui Cimponeriu.

Acosta însă este cel mai flagrant neadevăr, ceea ce o putem documenta în special prin textul următoarei scrisori, ce a adresat-o Redactorul foiei noastre d-lor Preda și Pipoșiu, și de pe care am reținut o copie:

Domniei Sale

Domnului Pompiliu Pipoșiu.

Sibiu.

Stimabile Domnule!

Astăzi am primit de la D-vastră și de la d-lui Ioan de Preda o declarație scrisă de d-lui A. Cimponeriu împreună cu o adresă din parte-vă, cu rugarea de a le publica pe amândouă.

De orice mod cum a-ți regulat afacerea d.-v. privată cu d-lui Cimponeriu, în calitate de omeni de încredere ai d-lui Eugen Brode, nu mă privește pe mine și nici ziarul meu, vă declar că nu pot publica lămuririle d-văstră.

Cât pentru declarația amintită nu-i deneg publicarea, fiind o rectificare a corespondenței apărute în ziarul meu; d-er țin, din punct de vedere formal ziaristic, ca pentru publicarea acestei declarații să se adreseze înșuși d-lui Cimponeriu la mine; negreșit fără a voi printrinsa să provocăm nici cătuși de puțin susceptibilitatea stimabilelor d-văstră persoane.

Vă comunicăm totodată, că am făcut cunoscut și d-lui Cimponeriu, că mi-ați trimis declarația ce v'a dat-o spre publicare. Împlinirea formei la care țin credem că nu va întâmpina din partea d-sale nici un obstacol.

De altmintelega puteați și puteți fi siguri din parte-vă, că sunt gata în cazul de față a satisface cererii d-lui Cimponeriu de a-i da puțină se delăture nemulțumirea ivită cu privire la corespondența publicată în Nr. 216 dela 14 Octombrie a. c. al „Gazetei“.

Primiți, vă rog, d-lui meu, asigurarea deosebitei mele considerații.

Brașov, 11 (23) Octombrie 1887.

Dr. A. Muresianu.

Cu toate că primiseră acesta scrisoarea și cu toate că li se comunicase și de către d-nii G. B. Popp și Dr. G. Baiulescu din Brașov, că Redactorul „Gazetei“ este aplecat a publica declarația, nu însă și comitativa, numiții domni „crezură de bine“ a adresa Redacției „Tribunei“ o scrisoară, în care susțin, fără de nici o observare, că noi am refuzat publicarea „actelor“ trimise de ei.

Fost'a acesta procedură a d-lor corectă ori nu într'o afacere de onoare? Acosta o lăsam și noi cu totă liniștea în judecata publicului.

D-er numiții domni încă nici acum nu vor să credă, că d-lor au procedat necorect și fără respect

față cu ziarul nostru, și din încercătura, în care se află, caută a eși prin comica afirmare, că nici n'am fi fost în drept, de a publica declarația d-lui Cimponeriu, după ce acesta a fost apărut deja în „Tribuna“. Las' că și aici d-lor sunt neesacți, căci noi n'am publicat acea declarație după ce-a apărut în „Tribuna“, ci în aceeași zi cu „Tribuna“, după ce ni-a trimis-o d. Cimponeriu, ceea ce se poate constata din data numărului respectiv al „Gazetei“.

Și aici ajungem la punctul delicat. D-nii Preda și Pipoșiu nu vor nicicum să înțeleagă, că d-lor n'au stat în nici o legătură cu noi în acestu cas și că noi numai cu d. Cimponeriu mai aveam de a face, după ce ne-am fost lămurit cu d-lui Brode.

Alta era decât d. Cimponeriu ar fi refuzat a sta de vorbă cu d-lor; atunci numai ar fi putut pretinde dela noi să dăm loc unei declarații, ce ni-ar fi trimis-o d-lor în acestu sens.

În casul de față însă, după ce d-lui Cimponeriu ca om de onoare a dat deplină satisfacție celui ce s'a simțit ofensat, nu mai avea loc și nu mai era lucru cavaleresc de a reveni asupra amănuntelor procedurii față cu d-lui.

D-er și mai puțin cavaleresc lucru este de a pretinde dela noi să publicăm un „act“ (înțelegem comitativa), despre care, precum eram informați chiar din partea d-lor, d. Cimponeriu n'avea nici o cunoștință.

În fine observăm, că nouă nu ni-a venit în minte niciodată să atacăm onoarea d-lor I. de Preda și Pompiliu Pipoșiu, d-er ne pare rău și e puțin măgulitor pentru d-șii, că prin apucătură așa de stângace dau privilegiu a se ataca onoarea altora.

Din localitate.

Ni se comunică, că astăzi, Sâmbătă la 3 ore d. a., mergând preotul român d. B. Baiulescu cu cântăreții, însoțit de doi membri din comitetul parohial românesc, la biserica Sf. Treimi din cetate ca să ceară dela epitropia grecăscă a acestei biserici să li se dea cheile pentru ca să începă serviciul de săptămână în limba română, precum s'a urmat până acum, doi membri ai numitei epitropii n'au voit să predea cheile, d-icând că biserica e declarată de Curiă ca biserică națională grecăscă și deci nu vor suferi pe viitor să se officieze în altă limbă decât în cea grecăscă. Faptul acesta s'a constatat de notarul public reg. ung., care a fost chemat anume pentru acesta. Vom reveni.

Ultime sciri.

St. Petersburg, 4 Noembrie. — În casa unui farmacist anume Schuppe s'au găsit bombe încărcate cu dinamită, cari aparțin unor nihiști. În urma acestei descoperiri poliția a făcut mai multe arestări.

Madrid, 4 Noembrie. — Este inexactă că ar fi vorba ca sub auspiciile Italiei se antreneze pe Spania în întreita alianță. Președintele consiliului d. Sagasta și ministrul afacerilor străine d. Maret doresc să întrețină relații cordiale

cu Franța pentru a regula cestiunile Marocului și ale Africii Equatoriale, în care Franța și Spania au interese comune.

Pesta, 4 Noembrie. — Conte Andrassy are intențiunea de a adresa în delegațiunii contelui Kalnoky o interpelare asupra politicii din afară și asupra relațiilor imperiului cu celelalte puteri.

DIVERSE.

Numerile. — Numerile au jucat în viața celor vechi un rol mare. Filosofi pitagorici dădeau mare importanță însemnării lor. Fia-care număr reprezenta un principiu bun sau rău, aducea noroc sau nenorocire: *Unu*, neavând părți, nu e atata un număr cât, principiul născător al numerelor. De aceea el e atributul esențial, caracterul lui Dumnezeu, care e numit cu admirație: cel care e unul; acesta e singularul titlu, care i-se cuvine, ceea ce îl distinge de toate celelalte ființe, cari mereu se schimbă. Un popor e înflorit când un spirit îl însufleșește, când un sentiment îl poate scula. *Doi*, e principiul rău, disordinea, schimbarea. De asemenea 20, 200, 2000. Romanii au dedicat lui Pluton, zeul infernului, luna a doua a anului și a doua zi a acestei luni sufletelor morților. *Și* a doua a lunii a fost fatală la multe popoare și la omeni mari. *Trei*, e numărul tainelor sublime ale universului; e numărul armoniei perfecte. *Patru*, sunt elementele; el arată ordinea universală. *Cinci*, e numărul căsătoriei, căci se desface în trei, care ia bărbatul, și două, care ia femeia. Mai are proprietatea de a da totu cinci la dreapta numerelor rezultate din înmulțirea lui prin el însuși de ori câte-ori. *Șase* caracterizează justiția pentru că toate figurile geometrice erau împărțite pentru măsurare de cei vechi în șase părți. *Șapte* e numărul norocului și al locuirii tuturor rețelilor printre omeni. *Opt*, se împarte în egale părți câte două până rămâne unitatea; el reprezintă legea primitivă și sfântă, care face pe toți omeni egali. *Nou*, reprezintă vremelnicia lucrurilor vieții omenești: se nu se adune nici odată nouă ca să se începă o lucrare. *Dece*, reprezintă minunile universului. Se d-ice de un lucru că e minunat, spunându-se: e de dece ori mai mare, de dece-ori mai frumos. *Unspredece*, reprezintă perfecționarea, căci minunatului, care e dece se adauge unu, care e suflarea lui D-șeu. *Doispredece*, e numărul asociațiilor și al întreprinderilor norocoase. *Treispredece*, e numărul vicelugului, al soției, al crimei, al infamiei omenești. *Treispredece* aduce mărta și sărăcie.

Rectificare. — În numărul de ieri al foiei noastre, la corespondența din Lugos, rândul 2 dela început, în loc de metropolia, se se cetescă: *metropola*. Er la foileton, colona 2, rândul 5 de sus, în loc de: Er clopotul cel instruit, se se cetescă: *Er clopotul cel instruit* etc.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se pot cumpăra în totungerin lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Muresianu.

totu. Bietul Vasilache de rușine nu mai scia ce să facă, și cum găsise o gaură în ladă s'a totu jucat cu degetele până în cele din urmă i s'a înțepenit un deget. Elu, cocorul Vasilache, făcea acel sgomotu cum se necăjea să-și scotă degetul, și de rușinea care îl cuprinsese, îl apucară nise nădușeli din cele mai grozave. N'a mai fost cu puțină ca să-și scotă degetul din ladă și toți riseră, er fata ne mai putându-se opri de risu eși în curte. Dela această întâmplare a rămas vorba: „Veți să n'o păseși ca Vasilache!“ Găta posnașul povestitor și totu otacul începă a ride, și muncitorii se uitau cu toți la un burlac tomnatic, căruia nu-i venise la socotelă această povestire.

— Ce credeți, că de aceea nu m'am însurat? — grăi burlacul și un risu se făcu la otac, și toți r-ideau așa că nu mai era cu puțină să bage cineva lingura în gură.

După ce se mai liniștiră, începă altul să vorbescă și d-ise:

— Și, și, așa cu Vasilache! — și risul începă din nou.

— Cum va fi stat Vasilache cu degetul în ladă? — începă altul și din vorbă în vorbă timpul trecea și risul nu mai avea sfârșit.

După cum am fost spus, alătura stau logofeții pe nise băniți întorse. Acolea era logofetul Neculae, Grigore, numit Gligor, Alexe și Matei, er mai la o parte ședea Istrat, băiatul cel de 14 ani, cel de curând intrat în slujba boeră.

Matei ascultase la glumele muncitorilor d-er nu-i

cădura bine. Era de totu gânditor, se vedea că ceva îl neliniștesce, se vedea că acea ce-l neliniștesce nu i lucru de toate zilele.

— Mi-ai datu calul la apă? — d-ise Matei către Istrat și rămase cu bucatra în mână așteptându răspunsul.

— Nu l'am datu neică Matei, — grăi Istrat — nu l'am datu, pentru că m'am întâlnit cu boerul.

Matei nu mai d-ise nimic, aruncă bucatra în strachină, se ridică dela masă, își luă biciul și plecă în sat.

Avea să se întâlnească cu cineva.

II

Matei era acum logofet de opt ani de zile, ajuns în vârsta de 25 de ani. Multă procopselă n'a făcut el cu logofeția, căci avea acasă o mamă săracă și doi frați mai mititei, și afară de aceea nu căpeta el cine scie ce leafă.

Și chiar leafă mai mare se fi căpătat, nu i era de ajuns, căci firea lui îl făcea să umble ceva mai bine dichisit.

Nu-i vorbă, logofet ca Matei nu se prea gasea prin împrejurime, și decât ar fi vrut să se însore, putea cere cea dintăiu gazdă din sat, sciu că nimenea n'ar fi d-șu ba.

Era chipeșu logofetului.

Înalt și serios la cătătură, băga frică în orice muncitor când se încrunta câte odată, er la horă când se ducea Dumineca, chiar de ajungea la mijlocul jocului, stau lăutarii în loc și se uitau la el.

Matei era băiatul unei veduve sărace din Scele. Învățase 6 clase gimnasiale cu reușită forte bună, d-er vedându-se în etate de 16 ani fără tată, a gândit că va face mai bine decât va intra undeva la stăpâni.

Așa a și făcut.

A luat-o la București, a intrat ca băiat în prăvălia unui brașovean, d-er nu a ședut mai mult decât un an. Întâlnindu-se odată cu cocorul Nae, pe care îl cunoscuse, căci el era din districtul Brașovului, a intrat cu el în vorbă, și de atunci sunt 8 ani de zile și logofetul Matei nu a mai schimbat stăpânul.

Învățase carte, d-er și scia.

Îți făcea socoteli de i mersese vestea și în contracte și scrisoarea era neîntrecută; chiar primarul din sat îi cerea sfatură în unele afaceri, și cu deosebire când primea ordine dela prefectură, sau când cetea „Monitorul“.

Din 70 de galbini, câtu căpeta pe an, trimetea și pe acasă câte ceva ca să i mai îndulcescă viața mame-si, și astfel se-și potă ea duce s-ermaneale oșe cu mai puțin chin și ostenelă.

După ce au murit cei doi frați mai mici, logofetul și-a adus pe mamă-sa la moșia, ca să fiă mai aproape de el și să potă duce o viață mai bună. Așa a vrut logofetul, d-er n'a vrut Dumnezeu ca să se bucure mult de venirea mame-si, căci biata femeie a murit în scurtă vreme și astfel Matei a rămas singur în astă lume. (Va urma.)

Cursul la bursa de Viena
din 4 Noembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	99 50	Bonuri croato-slavoane	104 25
Rentă de hârtie 5%	86 60	Despăgubire p. dijuna de vin ung.	99.—
Imprumutul căilor ferate ungare	148 75	Imprumutul cu premiu ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	97.—	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122 70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	—	Renta de hârtie austriacă	89 35
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	112 75	Renta de arg. austr.	82 60
Bonuri rurale ungare	104.75	Renta de aur austr.	111 50
Bonuri cu cl. de sortare	104.40	Losurile din 1869	135 25
Bonuri rurale Banat-Timșă	104 50	Acțiunile băncii austro-ungare	87.—
Bonuri cu cl. de sortare	104 50	Act. băncii de credit ung.	284.75
Bonuri rurale transilvane	104 30	Act. băncii de credit austr.	283.70
		Argintul — Galben	—
		Impărătești	5.93
		Napoleon-d'or	9.93
		Mărci 100 imp. germ.	61.40
		Londra 10 Livres sterline	125 50

Cursul pieței Brașov
din 5 Noembrie st. n. 1887.

Bancnote românești	Cump. 8.70	Vend. 8.73
Argint românesc	8.66	8.64
Napoleon-d'ori	9.86	9.90 1/2
Lire turcești	11.21	11.27
Imperiali	10.20	10.24
Galbeni	5.88	5.91
Scrisurile fonc. » Albina » 6%	101.—	102.—
» » » 5%	98.—	99.—
Ruble Rusești	109.—	110.—
Discontul	7—10%	pe an

Cea mai bună
Hârtie de țigarete
este veritabilul
LE HOUBLON
fabricată franceză
de GAWLEY & HENRY, în PARIS

A se feri de imitațiune.

Acastă hârtie se recomandă cu căldură din partea domnilor Dr. J. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann profesori de chimie la universitatea din Viena, pentru curățenia sa absolută și pentru-că nu are în consistența sa nici o materie străicăoasă;

500
GAWLEY & HENRY
PARIS

17, rue Béranger, à PARIS

Umezeala, frigul!
nu vatemă!

impermeabile, căldurose, durabile și admirabilu de eftine sunt

JACHETELE
(„Bürger“-Jacken)

de lână împletite, de postavă și de Loden, cari se potrivesc foarte frumos, pentru toamnă și iernă, pentru Domni, Dămine, băieți și fete, toate cu prețul egal de fl. 1.80 în l. calitate împletite. Aceste Jachete renumite sunt pentru toți oamenii celui mai necesar vestimentu, și se află gata în culorile cenușiu, cafeniu, surd, [melir] și așa.

drap., bordou, albastru și negru. Cine poartă o asemenea Jachetă este ferit de frig, pentru că se strânge bine pe ori-ce corp și talia, conservă o căldură potrivită și sunt de o valoare neprețuită. Afară de cele menționate cu fl. 1.80 se mai află încă două soiuri mai fine:

Din lână-Zephir împletite
desu și căldurose
fl. 3.25.

Din Postavă și Loden în calitate călduroasă pentru iernă
fl. 5.10.

Ca măsură este suficientă a arăta grosimea pieptului. — Se trimite contra rambursă numai de
I. FEKETE, Kleider-Versendung.
Wien, Hundsthurmerstrasse Nr. 18/18. 5—12

Cisme strălucose ca oglinda fără a le peria.

RICH. GÄERTNER,
fabricăză așa numitul
MOMENT-GLANZWICHSE

finidă frauțuzescă, impermeabilă, ală cării lustru nief la îndură nu pier. „Unică“ oficială examinată și alată ca preparat nesticăios ală pielei. Prețul unei sticle 50 cr. Trimite: 2 sticle fl. 1.30, 6 sticle fl. 3, 12 sticle 4.80 fl. francate.

A se observa marca înregistrată.

In armata c. r. introdusă.

Fabrica: Rich. Gäertner, Wien, Giselastr. 4, Part.

3—16 Depozit în Brașov: la „Emil Porr.“

Avisu d-lorū abonați!

Rugămū pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postalū și numerii de pe fășia sub care au primitū diarulū nostru până acuma.

Domnii ce se aboneză din nou să binevoiască a scrie adresa lămuritū și să arate și posta ultimă.

ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU,”
— GHERLA — SZ. UJVÁR. —

AMICULŪ FAMILIEI. Diarū bel-tristic și enciclopedic-literarū cu ilustrațiuni, Cursulū XI. — Apare în 1 și 15 di a lunei în numerii de câte 1 1/2—2 1/2 cōle cu ilustrațiuni frumoșe; și publică articlii sociali, poesiă, nuvele, romanuri, suvenirii de călătoriă ș. a. — Mai departe tracteză cestiuni literare și scientifice, cu reflexiune le cerințele vieței practice; apoi petrece cu atențiune viēta socială a Romānloră de prețindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă și străinătate; și prin umorū dulce și satiră alēsă nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijele vieței; și peste totū nisuesce a întinde tuturorū individiilor din familiă o petecere nobilă și instructivă. — Prețulū de prenumerațiune pe anulū întregū e 4 fl. pentru Romānia și străinătate 10 franci — lei noi, plățibil și în timbre postalī.

PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursulū XIII. — Apare în broșuri lunare de câte 2 1/4—3 1/4 cōle; și publică articlii din sfera tuturorū sciinteloră teologice și între acestia mulțime de predice pe dumineci, serbători și diverse ocașiuni, — mai departe studii pedagogice, didactice și scientifice-literari. — Prețulū de abonamentū pe anulū întregū e 4 fl. — pentru Romānia 10 franci — lei noi, plățibil și în bilete de bancă și în timbre postalī.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu în Gherla Szamosujvár, unde se mai află de vëndare și următorele cărți:

Puterea amorului. Navelă de Paulina C. Z. Rovinarū. Prețulū 20 cr.

Idealulū pierdutū. Navelă originală de Paulina C. Z. Rovinarū. Prețulū 15 cr.

Opera unui omū de bine. Navelă originală. — Continuarea nuvelei: „Idealulū pierdutū“ — de Paulina C. Z. Rovinarū. Prețulū 15 cr.

Fontăna dorului. Navelă populară de Georgiu Simu. Prețulū 10 cr.

Codrēnu craiulū codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețulū 10 cr.

Elū trebuie să se însoră. Navelă de Maria Schwartz traduce de N. F. Negruțiu. Prețulū 25 cr.

Branda sēu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoșū. Navelă istorică națională. Prețulū 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratūne istorică după Wachsmann, de Ioanū Tarco. Prețulū 30 cr.

Probitatea în copilăria. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvé, membru alū academiici franceze. Prețulū 10 cr.

Barbu cobzarulū. Navelă originală de Emiba Lungu. Prețulū 15 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețulū 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețulū 30 cr.

Peuliantulū. Comediă în 5 acte, după Augustū Kotzebue tradusă de Ioanū St. Șuluțu. Prețulū 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa'ele gimnasiului din Fiume prin Vincetiū Nicoră prof. gimnas. Cu portretulū M. S. Regina Romānică. Prețulū 15 cr.

Poesii de Vasiliū Ranta-Buțicescu. Unū volumū de 102 pagine, cuprinde 103 poesi bine alese și arangiate. Prețulū redusū (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafirī și vioarele, poesi populare culesse de Ioanū Popū Reteganulū. Unū volumū din 14 cōle. Prețulū 60 cr.

Tesaurulū dela Petrosă sēu Cloșca cu puii ei de aurū. Studiu archeologicū de D. O. Olinesdu. Prețulū 20 cr.

Apologiă. Discusiuni filosofice și istorice maghiare privitoare la Romāni, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulū Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețulū 30 cr.

Renascerea limbii romānești în vorbire și scriere invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Opū completū) Broșura I. II. și III. Prețulū broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tōte trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Romānū Cartea I. II. III. IV. cuprindendū materi forte interesante și amusante. Prețulū la tōte patru 1 fl., câte una deosebitū 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinda materi forte interesante și amusante. Prețulū 30 cr.

Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețulū 50 cr.

Economia pentru scōlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețulū 30 cr.

Indreptarū teoreticū și practicū pentru învēmētulū intuitivū în folosulū elevilorū normalī (preparandialī), a invēmătorilorū și a altorū bărbați de scōlă, de V. Gr. Borgovanū, profesorū preparandialū. Prețulū unui esemplarū cu porto francatū 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura nōstră pedagogică abia allāmū vre-unū opū, întocmitū după lipsele scōlelorū nōstre în mēsura în care este acesta! pentru aceea ilū și recomandāmū mai alesū Directorilorū și invēmătorilorū ca celorū în prima liniă interesati.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Romāni. De Vas. Gr. Borgovanū. Prețulū 15 cr.

Manualū de Gramatica limbii romāne pentru scōlele poporalī în 3 cursuri de Maximū Popū profesorū la gimnasiulū din Năsēudū. — Manualulū acesta este aprobatū prin Înaltulū Ministerū de cultū și instrucțiune publică cu rescriptulū de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețulū 30 cr.

Nu mē uita. Colectiune de versuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafiă ș. a. Prețulū 50 cr.

Carte conducătore la propunerea calculărei în scōla poporală pentru invēmători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavrilū Trifu, profesorū preparandialū. Prețulū 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni.

Mărgăritarulū sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cāntări bisericești forte frumoșū ilustrată. Prețulū unui esemplarū broșatū 40 cr. legatū 50 cr. legatū în pānză 60 cr. legatū mai finū 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătura de luxū 1.50—2.50.

Miculū mărgăritarū sufletescū. Cărticică de rugăciuni și cāntări bisericești — frumoșū ilustrată pentru prunci scolari de ambe secsele. Cu aprobarea jurisdicțiunei sup. bisericești. Prețulū unui esemplarū broșatū 15 cr., — legatū 22 cr., legatū în pānză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cāntări pentru prunci scolari de ambe secsele. Cu mai multe icōne frumoșe. Prețulū unui esemplarū trimisū franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esempl. 5 fl.

Visulū Prea Sāntei Vergure Maria a Nāscătorei de D-șeu urmatū de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu mai multe icōne frumoșe Prețulū unui esemplarū espedatū franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusū Christosū. Prețulū unui esemplarū legatū e 15 cr.